

המתנה המקורית של חנה זמר, המסיבה העליזה של דויד אדמון והתחתונת הריחנית של מתי ויינברג

מתגעגע לתפקידו הקודם, עתיר המעללים והפירוטום. הולר, כיום כתבהרדיו לענייני חקלאות, הודה על השאלה והשיב: "אני מת לרגע שבו אוכה להודיע שמלפפון אנס עגבניה..."

■ **דויד אדמון**, איש רבי פעלים ותוארים — חבר הוועד המנהל של רשות השידור, יועץ שרהאוצר לתיקשורת, פירסומי אי, חבר צוות ההסברה של היתוכנית הכלכלית ועוד כהנה וכהנה — אירגן השבוע מסיבת ניצחון לכבוד **יצחק מודעי**. הכוונה לא היתה להישגיו הכלכליים של שרהאוצר, אלא לניצחוננו על יריבו, **אברהם שריד**, כוועידת המפלגה הליברלית לפני כחודש. המסיבה העליזה נערכה על גג ביתם של **איה** ודויד אדמון בתל-אביב. האוכל — קייטרינג — מומן, לדיכרי אדמון, "עליירי החברים".

■ **מיכאל** ("מיקי") **צולר** המישנה לנציב שרות המדינה, התפעל מהגג היפהפה של איה ודויד אדמון, עת נכח אצלם במסיבה. צולר הציץ 50 דולר

מלישכתו שבמישרד האוצר, ול-כסוף הוסכם לרוחות את ההקדחה. אמוראי קיבל את המצב, שהוא אחד מגורמיו הראשיים, בהכנה רבה.

■ ראש עיריית רמת-גן **ארי רי עמית**, הוזמן לכפרהמכביה. עמית הוזמן לעלות לגג ולראות את עירו מלמעלה. עמית לא אהב את המראה, וציין כי בעירו אין בניינים גבוהים, "מלבד הבורסה". התלוצץ ראש העיריה: "ניצחתי בכחירות בעירייה, מכיוון שראיתי את עירי כפי שצריך — מלמטה".

■ אחרי שהעולם הזה גילה כיצד רדף איש-הטלוויזיה **רסיק חלבי** אחר מכונתו של השר בליתיק **יוסקה שפירא**, כמי הירות גדולה, מבלי שאירע לו מאומה, נהג חלבי השבוע כאותו הכביש — כביש ירושלים-תל-אביב — במהירות קטנה יותר, והתנגש במכונית שסטתה ממסלולה.

■ המנכ"ל המדובר של רשות השידור, **אורי סורת**, חגג את יום-הולדתו בניבכת

מתיקה. זמר היתה היחידה שהביאה לבעלת חנות הספרים מתיקה מקורית: ספר. ■ **מוראי**, חש בשבוע שעבר על כשרו את התגובות לגזירות ה

המועצה לקיסר שי — הוצאה מהורת של ספר שיר-השירים, ואמר לו: "אני יודע שאתה יודע את שיר-השירים בעליפה, וכך תוכל לברוק אם אין טעויות בהרפסה".

■ מזכיר ההסתדרות **ישראל קיסר** נכח בטקס חילופי המזכירים במועצת-הפעלים בקריית-אנון. **אביגדור ורשה**, ראש-המועצה המקומית, התפאר במהלך נאומו והכריז כי אינו

טונזיל קורטיז השחקן התורכי, כוכב העדר ויול, הוא בעל עדשות-מגע. במהלך ההסרה של סרטו החדש של שימרון דותן נפלה עדה מעינו. תכשירי-האיפור המרובים על השולחן אמורים לסייע בידי קורטיז לגלם את דמותו של ערבי הלוכד ישראלים במהלך מינוע. במשך מרבית הסרט האנטי-ערבי של הבימאי השמאלני עסוקים שני הצדדים בדיאלוגים רוויי-מתיחות.

כלכליות, שלהן היה שותף. אמוראי הוזמן לאולפני-הטלוויזיה בירושלים בצהרי היום הראשון. לשעה 12 זומנה אסיפה של עובדי-הטלוויזיה, עקב דרישת מעובדיה. הוכרזה הפסקת-עבודה. אמוראי עקב אחר המתרחש

■ עורכת דבר **חנה זמר** היתה בעלת המתנה המקורית ביותר בין אורחיה של **זמורה**. זוהרה, רעייתו של **ארי** הד' ומורה, פתחה חנות-ספרים בשבוע שעבר. מרבית האורחים — בנייהם חשובי המו"לים — הביאו לזוהרה עציצים ומיני-

פולטי. "אני לא תלוי" התגאה. "אל תשמח כליכך בזה", קרא קיסר קריאת-בניינים, "אפשר לי סדר שתהיה תלוי..."

■ למי שר קיסר את שיר השירים? שאלה זאת העסיקה את הנוכחים בטקס בקריית-אנון. במהלך הטקס העניק ראש-

מי גרם ל"קשבנו" לעלות לבימה?

רותי ומאיר שיטריט, תינוק לבר-מיצווה

ביום שישי שעבר אירע סקופ תיקשורת מקומי — **מיכאל** ("מיקי") **גורדוס**, הידוע יותר בתואר "קשבנו", התראיין בערב-ראיונות, לראשונה, אחרי סירוב עקשני לפניות חוזרות ונשנות.

הסיפור מתחיל בחבר-הכנסת **מאיר שיטריט**, הידוע כצעיר מצליח, הגר ביבנה ושיש לו אשה יפה. רק תכונה אחת נותרה בלתי-ידועה עד לרגע זה: שיטריט הוא גדול המבולבלים בכנסת. עד כדי כך מבולבל, שהגיע לא מכבר לברית-מילה, שאלה הוזמן, כשהוא מביא עימו מתנה מהודרת לרך הנולד: חליפת-תינוק. משהגיע למחוז חפצו פגש באב מאושר, מסייד בניחותא את הבית. הסתבר ששיטריט הקדים ביום, חכה רגע, "אמר האב, תגייד שלום לחתן" השימחה. שיטריט ניגש, הושיט את מתנתו והופתע לגלות שחתן-השימחה הוא נער מגודל למדי, שהתכוון לחגיגות הבר-מיצווה שלו.

דוגמה אחרת: בלילה-השבת הודיע שיטריט לרעייתו, **רותי**, שהם מוזמנים לסעוד ארוחת-ערב על שולחנו של פרופסור אחד בקיסריה. רותי היתה עייפה, ובקושי התלבשה לכבוד האירוע. שעות יקריות נוספות חזבוזו כדי להשיג בייבי-סיטר. כשזו נמצאה סוף-סוף, שמו בני-הזוג את פעמיהם לקיסריה. הגיעו סחוטנים, לבשו ארשת-חג, אחזו במתנה העטופה בהידור ודפקו בדלת. מקץ כמה דקות, שנמשכו כקץ, פתח הפרופסור את הדלת, הביט בהם בארשת תמיהה ופלט לבסוף: "אבל זה בשבוע הבא..."

ביום השישי, לעומת זאת, גרם הביבלוב הכרוני של שיטריט לסקופ מקומי. שיטריט הוזמן לערב-הראיונות השבועי שמקיים **דויד** ("דודי") **מרגלית** בהרצליה, בהנחייתו של **משה** ("מושיק") **טימור**. ידידה של טימור, שהוזמנה לאירוע, הודיעה לו שנבצר ממנה

להגיע, מכיוון שהיא מוזמנת לסעוד על שולחנם של רות ומאיר שיטריט ב-10 באותו ערב. זה לא יתכן! התפלא טימור, שיטריט מתראיין אצלי ב-10! אמר ושכח. בלילה-השבת הגיע טימור, שהוא מאחר כפיייתי, ממש-משך בדקה האחרונה למלון ופגש במרגלית ההיסטרית. שיטריט איננו! הודיע לו מרגלית, כן, "זכר טימור, ידידה שלי אוכלת אצלו כרגע ארוחת-ערב..."

ביור חפז העלה כי שיטריט סבר שערב-הראיונות שבהשתתפותו חל בשבוע הבא. מה עושים? טימור הבחין ב**מיכאל גורדוס**, שהופיע בליוויית הכתב **מייק הולר**, אחד מהמוראיינים באותו ערב. מייד החלה פעולת שיכנוע רבת-היקף על גורדוס, שיציל את הערב. גורדוס סירב, מכיוון שאינו נוהג להתראיין, לבסוף, כמעט בכוח, שוכנע לעלות לבימה, במעם הראשונה בחייו במיסורת שכזאת. וחשף סקופ אחרי סקופ מתחום עבודתו הבלתי-שיגרתית.

■ **יצחק פרלמן** יושב על-שפת הבריכה במלון, שקוע בשיחה עם אלוף-העולם לשעבר בשיחיה, השחיין היהודי מרק ספיץ. ספיץ שוהה עכשיו בארץ לרגל מישחקי המכביה, ואילו פרלמן שוהה בארץ לרגל הופעותיו המוסיקליות. הכנר המפורסם אינו מהווה איום לספיץ בבריכה, שכן הוא לקה בחיידק הפוליו בילדותו, והוא משותק בשתי רגליו.

תמורת שכירתו של החדר המחסן שעל הגג, אדמון, איש כספים, כמוכן הסכים, פנה אל אשתו הצעירה ואמר לה: "עכשיו יהיה לך גבר צעיר בבית". "לא, תודה", ענתה איה, "אני צריכה גבר צעיר, יש לי כל מה שאני צריכה כרוידי".

■ השחקן התורכי **טונזיל קורטיז**, השהוה בארץ לצורך הסרטת הסרט צלילה חוזרת, נדרש להשיל חמישה קילוגר-

האורנים, הפרדס-מיסעדה של איש הפרלמנט של ראשון, **אמנון נחמיאס**. קשה לומר שבניין הטלוויזיה יצא מיגרדרו לנוכח המאורע. נכחו רק מעטים מאנשי הטלוויזיה, בנייהם חיים **יבין**, מועמדו של פורת לתפ-קיד מנהל-הטלוויזיה.

■ **מייק הולר**, מי שהיה הכי תב לענייני-מישטרה של הרדיו במשך שנים רבות, נשאל השבוע, כערכיראיונות, אם אינו